

ADVENT: UN NOU COMENÇAMENT

Cada any, amb l'arribada de l'Advent, iniciem un nou any litúrgic i comencem a celebrar de nou el misteri de Crist. Seguint el ritme de la litúrgia, reviuem de nou els misteris centrals de la nostra salvació, escoltarem la Paraula de Déu i recorrerem junts el camí de la fe com a autèntics deixebles del Senyor.

L'Advent pot viure's de diferents maneres. És possible que per a alguns no signifiqui res especial: és una cosa que celebrem any rere any, que està determinat pel ritme del temps i que, en el fons, no deixa de ser una repetició del que ja s'ha viscut anteriorment. Pot ocórrer que alguns es troben desmotivats per les circumstàncies que estan vivint en este moment: no tenen motius per a l'alegria i la pròxima celebració de Nadal, amb tot el que socialment comporta, no suscita en ells cap il·lusió. Davant la realitat que ens envolta alguns poden sentir-se temptats a pensar que el missatge d'esperança que se'ns anuncia en el fons no és més que la projecció d'una il·lusió: ens agradaria que el nostre món fora millor i no volem renunciar al desig que això succeís algun dia, encara que la realitat que se'ns imposa quan mirem al nostre voltant ens diu que la situació en la que vivim és, més o menys, la mateixa que va trobar Jesucrist quan va nàixer, i que poques coses poden canviar. Fins i tot als cristians que habitualment vivim la nostra fe pot envair-nos la rutina, la mediocritat o fins i tot la sensació que poques coses poden canviar: ens conformem amb el que vivim i no sentim el desig de créixer en la vida cristiana. I també a l'Església podem caure en la desesperança davant les dificultats per a l'anunci de l'Evangeli i perdre la il·lusió en la vivència de la nostra missió.

I són precisament estes situacions les que ens han de portar a pensar que estem necessitats d'una paraula d'esperança que ens desperte de la nostra manera de viure la fe tantes vegades rutinària i sense motivacions profundes per a seguir a Crist i créixer en la nostra vida cristiana; que necessitem un missatge que ens ajude a descobrir que, encara que en moltes ocasions no es complixen les nostres xicotetes esperances humanes, la vinguda del Senyor ens parla d'una Esperança definitiva que no pot ser ofegada per les desil·lusions, els sofriments i les dificultats de la vida; que sovint no trobem una llum que ens ajude a veure que, per moltes injustícies i sofriments que hi haja un el nostre món, que ens poden produir la impressió que el missatge de l'Evangeli no significa res per als hòmens del nostre temps perquè és poc escoltat, en realitat és la paraula més il·luminadora per a la humanitat i la que més necessita ser escoltada.

L'Advent ens anuncia el "Sí" de Déu a la humanitat. Gràcies a este "Sí" de Déu, tenim motius per a avançar en la nostra vida cristiana; per a continuar esperant i desitjant que Ell complisca les seues promeses; per a viure la nostra vocació amb il·lusió i per a lluitar per un món que siga signe de la vinguda del seu Regne. Que este temps de gràcia siga un nou començament ple d'il·lusió i d'esperança per a tota la humanitat.

****Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València***